

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Locutio Dei Ad Cor Religiosi

Pawłowski, Daniel

Leodii, 1701

A Meridie, Hora Considerationis.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59541](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59541)

H O R A
CONSIDERATIONIS,
Tempore pomeridiano,
Diei quartæ.

*De Testamento hominis
Religiosi.*

Certum est. 1. Prohibitum esse Religiosis Professis testari, & Testamenta eorum irrita esse. Constat ex jure Canonico in Authent. *Ingressi Cap. de Sacros. Eccles.* Ratioque est, quia Religiosus Professus nec proprium habet, nec proprii est capax; testari autem est actus proprietatis. Religiosi quoque Societatis nostræ, necdum professi, post vota tantum simplicia, licet valide possint testari, licite tamen non possunt, sine præscitu Superioris, qui post mortem eorum, testamentum in gratiam consanguineorum factum, irritare potest, ita ut consanguinei, non ex Testamento succedant, sed ab intestato, ut docet Suarez, *Tomo 4. de Relig. lib. 4. cap. 6.*

Certum est 2. Statutam esse poenam

in Jure Canonico, Cap. *Monachi*. Contra Religiosos, qui post mortem, habuisse aliquid proprii deprehenduntur: statutam, inquam, esse poenam, ut non in loco sacro sepeliantur, sed in sterquilinio, cum pecunia vel re per eos possessa, ut fecit S. Gregorius Magnus, quem jus allegat; imò si in loco Sacro sepultus fuerit, est extrahendus, si id sine magno scandalo fieri potest. Nomine autem *proprij* intelligitur non solum dominium, sed etiam usus & possessio, independenter à Superioris consensu, juxta doctrinam Theologorum.

Certum est 3. dubiam ad minimum esse salutem eorum Religiosorum, qui multa superflua, unius vectoris onerario curru vix sufficientia, & interdum pretiosa, coacervant, detinent, & tandem post mortem relinquunt, quamvis ea cum licentia Superioris coacervaverint, & detinuerint, quia Concilium Tridentinum decernit, *Sess. 25. cap. de Regul.* Ut supellex Religiosorum, statui paupertatis, quam profitentur, sit conveniens, nihilque in ea superfluum sit. Non potest igitur licite Superior Religiosus, immò nec ipsa communitas Religiosa, etiamsi habeat dominium Bonorum, dare licentiam subdito, seu particulari Religioso, ad superflua, quia non potest contravenire Concilio. Nec

tantum licite, sed nec valide potest Superior Religiosus dare facultatem subdito ad superflua, quia est solum administrator, tam bonorum temporalium Religionis, quam eorum, quae aliunde obveniunt subdito; administratio autem illi conceditur à constitutione Ecclesiae ad necessaria solum, non superflua. Doctrina haec desumitur ex gravissimis Theologis, apud Sanchez *lib. 7. in Prae. Dec. cap. 8. §. 19. à num. 20.* Sed quidquid sit de his: Nunquid decet Socium Christi, (qui non habuit, ubi caput reclinaret, & qui nudus in cruce mortuus est) onustum superfluis mori? nunquid cum talibus sarcinis mortuus est S. P. Ignatius: qui in cubiculo suo nihil habuit praeter novum Testamentum, Thomam de Kempis de imitatione Christi, & Missale, quod pridie Missae dicendae curabat sibi adferri, ut adnotavit P. Consalvus in Diario. Alios è nostris servos Dei, talium superfluitatum hostes, & eliminatores referre, superfluum duco.

Certum est 4. Inesse Religioso bona quaedam, quae in nuncupatione Votorum à se non alienavit, ut patebit ex praxi sequenti, & de his posse testamentum conficere ejusmodi.

Praxis Testamenti Religiosi.

EGO N N volo facere Testamentum ultimæ voluntatis meæ, in omnem vitam & mortem meam, & in aternitatem valiturum, ad majorem Dei mei gloriam, & recreandum gustum, cor, beneplacitumq; divinum, ut consulam anima meæ securitati, quod ex libera & bene placente voluntate facere desidero, quantum mihi, ô Sanctissima Trinitas, Deus meus, per gratiam tuam, & Domini mei JESU-Christi, pretiosissimæq; ejus Parentis & Sanctorum intercessionem, licitum est.

Atque hîc imprimis prævios actus huic testamento accommodatos elicias, nempe actum Fidei, Spei, Charitatis, Contritionis, Gratiarum actionis pro beneficiis totius vitæ: Resignationis in omnem Dei voluntatem; desiderii, videndi Sanctissimam Trinitatem; affectus erga B. V. &c. Deinde ipsum Testamentum sic aggredere.

Ego, mi Deus, amore tui, per gratiam tuam spoliavi me omnibus bonis terrenis, omni substantiâ temporali, etiam speratâ & concupitâ; spoliavi me omni honore mundano & capacitate ipsius, omnibus voluptatibus etiam per jus natura licitis; omni demum libertate propriâ ad faciendum, quod liberet meæ voluntati. His igitur jam pridem in sancto sinu tuo depositis, qua mihi residua sunt ex dono tuo, de his, juxta beneplacitum tuum, ita dispono,

Hora Considerationis. 91

1. Corpus & animam meam trado omnium creatrici Omnipotentiae tuae, & protestor, te esse primum principium rerum omnium: ignosce, si in primo usu rationis ad te non sum conversus.

2. Jus in extrema necessitate defendendi vitam meam, trado suavissimae providentiae tuae & protestor, te esse Dominum vitae & necis, subdoque me tibi ad omne genus mortis.

3. Inannihilabilitatem, quam de potentia ordinaria habet materia & anima mea, trado divinae immortalitati tuae, & protestor, me nosse esse, nisi propter te, & ut amem te.

4. Potentiam obedientialem meam trado effectrici miraculorum potentiae tuae, & protestor, te Authorem omnium supernaturalium esse.

5. Alias, tam corporis, quam animae potentias, trado virtuti & potentiae Humanitatis Christi, cui Unionem Hypostaticam gratulor.

6. Virtutes & habitus naturales in anima residentes, trado aeternae Sapientiae tuae, eique me in aeternum discipulum devoveo.

7. Passiones omnes & propensiones meas, trado inclinatissimae in genus humanum propensioni tuae, cui in aeternum adhaereo.

8. Libertatem illam absolutam, qua

hoc momento maximus peccatorum esse, ipsumque Luciferum adæquare possum, subdo eminentissimæ libertati tuæ, cui me in æternum mancipio.

9. Famam, & honores omnes, si qui mihi aliquo jure debentur, trado imprimis supremæ dignitati tuæ, deinde linguis, vilipensionibus, & obtreccionibus hominum, ita ut nec post mortem ab hac obligatione eximi velim.

10. Merita omnia, si quæ habeo in Religione ratione laborum meorum, trado Religioni meæ, nec ab ea quidquam volo, nisi ut me tractet, tanquam mancipium, meque velut inutile pondus post mortem in sterquilinio sepe- liat.

11. Gratias omnes à te mihi collatas, & habitus omnes supernaturales in anima residentes trado, & depono in manibus pretiosissimæ Dei Matris, protestorque, me per manus ejus omnia accepisse: & hæc est æterna protestatio mea.

12. Virtutes omnes supernaturales & accquisitas, si quæ sunt, trado infinitæ bonitati tuæ, & peto, ut tandem consumat omnem malitiam meam.

13. Fructum adorationis, & gratiarum actionis omnium actionum mearum, trado eminentissimæ Majestati